

Til lovforslag nr. L 168. Skriftlig fremsættelse (26. februar 2003)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere og lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om den europæiske arrestordre mv.)

(Lovforslag nr. L 168).

1. Formålet med lovforslaget er at gennemføre de ændringer i udleveringsloven, der er nødvendige for Danmarks opfyldelse af Rådet for den Europæiske Unions rammeafgørelse om den europæiske arrestordre mv.

Den 4. juni 2002 meddelte Folketinget i medfør af grundlovens § 19, stk. 1, sit samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union medvirkede til vedtagelsen af et udkast til rammeafgørelse om den europæiske arrestordre mv.

Udkastet til rammeafgørelse er efterfølgende vedtaget på et rådsmøde den 13. juni 2002 og trådte i kraft den 7. august 2002. Det fremgår af artikel 34 i rammeafgørelsen, at EU-medlemsstaterne senest den 31. december 2003 skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i rammeafgørelsen. Med henblik herpå indeholder lovforslaget en række ændringer af udleveringslovens gældende bestemmelser.

Med lovforslaget indføres – i overensstemmelse med rammeafgørelsen – en udvidelse af adgangen til, og forenkling af procedurerne for, udlevering mellem EU-medlemsstaterne af personer, der er sigtet, tiltalt eller dømt for en lovovertrædelse.

Efter lovforslaget skal udlevering til andre EU-medlemsstater med virkning fra den 1. januar 2004 ske på grundlag af ”en europæisk arrestordre”. En europæisk arrestordre indeholder dels

en anmodning om anholdelse og varetægtsfængsling med henblik på udlevering, dels en anmodning om udlevering.

De gældende udleveringsprocedurer mellem EU-landene er komplicerede, og det tager ofte meget lang tid, før der træffes afgørelse om udlevering. Indførelse af den europæiske arrestordre indebærer, at EU-landene i højere grad skal anerkende hinandens retsafgørelser, og samtidig begrænses mulighederne for at afslå en anmodning om udlevering. Med den europæiske arrestordre gennemføres der en forenkling og effektivisering af udleveringsprocedurerne, således at en person, der har begået en alvorlig lovovertrædelse, hurtigt kan udleveres til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i det land, hvor lovovertrædelsen er begået. Det bliver hovedreglen, at en person, der har begået en alvorlig lovovertrædelse, retsforfølges i det land, hvor lovovertrædelsen er begået. De forenkledede udleveringsprocedurer vil endvidere medvirke til, at lange varetægtsfængslingsperioder kan undgås, fordi der hurtigere kan træffes afgørelse om udlevering.

2. Efter lovforslaget vil der som udgangspunkt skulle ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til strafforfølgning i en EU-medlemsstat på grundlag af en europæisk arrestordre, hvis den strafbare handling i den pågældende stat kan medføre fængsel i mindst 1 år, og en tilsvarende handling begået her i landet ville være strafbar efter dansk ret (dobbelt strafbarhed). Endvidere skal der som udgangspunkt ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til en EU-medlemsstat med henblik på straffuldbyrdelse, hvis den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst 4 måneders varighed, og en tilsvarende handling begået i Danmark ville være strafbar efter dansk ret.

Kravet om dobbelt strafbarhed gælder imidlertid ikke med hensyn til udlevering for visse nær-